

ten mistet kontrollen med, at midlerne ikke anvendes til aktiviteter, der medfører krav om modregning.

Finder Energitilsynet, at en kommune må anses for at have anvendt midler i strid med stk. 3, betragtes de anvendte midler som uddelinger efter § 23 l, stk. 1. Det er således kommunen, der skal dokumentere, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Energitilsynet fastsætter rådighedsdatoen, beløbets størrelse samt en beregnet forrentning i henhold til § 23 l, stk. 6. Dette gælder også for de delvist ejede virksomheder som nævnt ovenfor.

Det kan ikke udelukkes, at der kan opstå den situation, at en kommune ikke er i stand til at afgive en erklæring, der er i overensstemmelse med de specifikke krav, der vil blive stillet i regler fastsat i medfør af § 23 n. Det kunne eksempelvis være tilfældet, hvor kommunen ikke kan tilvejebringe det oplysningsgrundlag, som er nødvendigt for at opnå den eller de fornødne revisorerklæringer. I sådanne tilfælde har kommunen sat sig i en position, hvor den ikke længere kan overholde bestemmelsen, og der må stilles krav om hel eller delvis afståelse af aktiviteter eller ejerandele i virksomhederne. Et sådant krav om afståelse kan dog opfyldes ved, at kommunen udskiller de pågældende aktiviteter eller ejerandele til direkte kommunalt ejerskab eller til kommunale virksomheder, der ikke hverken helt eller delvis, direkte eller indirekte er ejet af virksomheder omfattet af § 23 l, stk. 1 (gældende § 23 e, stk. 1). Afgørelse om pligt til afståelse træffes af transport- og energiministeren.

Bestemmelsen er herudover selvstændigt strafsanktioneret. Der henvises til ændringen i § 34, stk. 1.

Det foreslåede *stk. 7* giver transport- og energiministeren mulighed for at udvide undtagelsesbestemmelsen i stk. 3, således at kommuner kan udøve andre aktiviteter i deres forsyningskoncerner, når der hverken direkte eller indirekte anvendes midler, som stammer fra aktiviteter omfattet af denne lov, lov om elforsyning eller lov om naturgasforsyning til aktiviteterne. En udvidelse vil kunne blive aktuel, hvis der er andre aktiviteter, som det viser sig naturligt at udføre inden for en forsyningskoncern, og hvor dette administrativt vil kunne ske uden krav om forudgående tilladelse.

Til § 23 n

I medfør af § 23 n vil der blive fastsat regler om dokumentation og regnskabsføring for forhold, der er omfattet af § 23 l, stk. 5, og § 23 m, stk. 3-6. Der vil herunder blive udarbejdet én eller flere standarderklæringer, som kommunen skal anvende. Der vil endvidere blive udarbejdet en regnskabs- og revisionsinstruks, som blandt andet vil fastsætte kravene til den

dokumentation, der skal ledsage de årlige erklæringer efter § 23 l, stk. 5, eller § 23 m, stk. 6, herunder revisorerklæringer.

Regnskabs- og revisionsinstruksen vil have en sådan udformning, at Energitilsynets tilsyn med overholdelsen af § 23 l, stk. 5, primært vil kunne baseres på en konstatering af, at revisor har konstateret tilstedeværelsen af den forudsatte dokumentation, samt at der ikke er konstateret forhold, som burde have givet anledning til registreringer. På samme måde kan tilsynet med overholdelsen af § 23 m, stk. 3, baseres på en konstatering af, at revisor har erklæret, at der ikke er anvendt midler i strid med stk. 3. Under hensyn til karakteren af bestemmelserne forudsættes det dog, at der periodevis vil blive foretaget en stikprøvekontrol, hvis nærmere indhold og omfang må afhænge af de konkrete omstændigheder.

Til nr. 10

(§ 26, stk. 4)

Energiklagenævnet har udtrykt ønske om, at der indsættes en 6 måneders frist for indbringelse af Energiklagenævnets afgørelser for domstolene. Formålet med bestemmelsen er at give Energiklagenævnet et rimeligt tidsrum, efter hvilket deres afgørelser bliver endelige. Bestemmelsen svarer til miljøbeskyttelseslovens § 101 samt naturbeskyttelseslovens § 88, hvor efter det ikke er muligt at påklage en afgørelse truffet af henholdsvis miljøklagenævnet og naturklagenævnet til domstolene, hvis dette ikke sker inden for en frist på 6 måneder, efter afgørelsen er meddelt den pågældende.

Til nr. 11

(§§ 28 a og 28 b)

Bestemmelserne i nr. 11 svarer til de foreslåede ændringer i el- og naturgasforsyningslovene med de fornødne tilpasninger.

Bestemmelsen i 28 a præciserer de aktiviteter og opgaver, som varmedistributionsvirksomhederne også fremover skal udføre eller sikre bliver udført som en del af virksomhedens kerneopgaver. Opgaverne kan løses i selve varmedistributionsvirksomheden i modsætning til realiseringen af energibesparelserne, jf. forslaget til § 28 b, stk. 1, som varmedistributionsvirksomheden skal erhverve af en anden juridisk enhed end distributionsvirksomheden.

Som led i kontakten med deres kunder kan virksomhederne fortsat gennemføre generelt adfærdspåvirkende oplysningsarbejde om varmemeforbrug og varmebesparelsesmuligheder i form af råd og forslag. Det er dog ikke et krav, at disse aktiviteter skal ske i varmedistributionsvirksomheden. Distributionsvirk-